

Posudek Doc. ing. arch. Antonína Nováka, vedoucího bakalářské práce

SAMUELA NEKOLY - GALERIE RICHARDA ADAMA V BRNĚ

Zadání:

Cílem bakalářské práce bylo navrhnout solitérní budovu pro Sbírku Richarda Adama-největší kolekci současného českého a evropského umění v České republice. Galerie by měla být otevřeným kulturním centrem evropské úrovně využívající svou polohu v rámci pásů parků tzv. Ringstrasse pro deklaraci současné architektury jakožto prostředku pro tvorbu kvalitních veřejných prostor i pro definování významu instituce, jakožto místa setkávání, tvorby, vzdělávání i kontemplace. Míra různého stupně otevřenosti je požadovanou kvalitou jak pro navrhované prostory, tak i pro její funkce. Respektování významu brněnské "Okružní třídy" je důležitější, než zohlednění stávajícího či plánovaného stavu prostoru mezi ulicemi Koliště, Benešovou a Nádražní.

Samuel Nekola se ve své analytické části věnuje poměrně zběžně významu sbírky Richarda Adama, zjednodušeně zmiňuje kontext města Brna, uvádí několik současných brněnských galerií, a ve zkratce definuje územní plán a parcelu, aniž by podrobněji objasnil významný urbanistický fenomén, tzv. Okružní třídu, její vznik a význam. Příkladně uvádí některé zatím plánované investice do lokality, či jejího bezprostředního prostředí. Svůj koncept domu, který sám nazývá "Poloprůhledné tajemství, tichý, ale překvapivý společník Fuchsovy dynamické architektury" objasňuje lapidárně na grafických schématech: "Parcela je vyčištěna od nehodnotné zástavby. V duchu zástavby v zelném okružním pásu vzniká jednoduchý objem. Objem je následně prořezán atrií. Budova dostává translucenční obal ve tvaru původního objemu. Budova prostřednictvím menších objemů a zpevněných ploch přímo navazuje na vedlejší Fuchsovu strukturu. Okolní park dostává anglický charakter". Urbanistické řešení tak záměrně opomíjí plánovaný vznik komerčního objektu do severní části parcely (CD palác, arch. Kousal), jenž vychází ze stávajících regulací lokality, totiž návrhem zastavění obou jejich krajních konců solitérními objekty. Autor situuje objekt galerie doprostřed parcely, souběžně s její podélnou osou a vytváří tak nejen hmotné těžiště celého prostoru, ale i nečekanou interakci se skořepinovým systémem autobusového nádraží, které přeměňuje v kryté veřejné prostranství s objekty vstupů do podzemních garáží a kavárny. Související dlážděná plocha je však značně předimenzovaná a popírá svojí návazností na Benešovu třídu podélnou osu celého prostoru, který je jinak v návrhu objektu i parku respektován. Plocha parku nabývá na velikosti a posiluje význam galerie až neúměrně vzhledem k jejímu objemu i prostorovým souvislostem. Dispoziční řešení je jistě provozuschopné, navržená organizace expozic skýtá množství prostor s různými světelnými podmínkami, lze si však představit i přehlednější a efektivnější řešení. Příkladná je návaznost na kapacitní podzemní garáže a velmi zajímavým prostorovým prvkem, i když ne zcela zhodnoceným, je podzemní rozšíření výstavních prostor ústících do atria pod úroveň stávajícího terénu situovaného při opěrní zdi ulice Koliště. Tímto způsobem je originálně tematizována kvalita místa coby uměle vytvořeného terénu na místě bývalých hradeb. Architektonické vyznění objektu je spíše neutrální až fádní, trochu nejasné je ono autorem deklarované poloprůhledné tajemství. Vizualizace prozrazují jistou schematičnost v utváření vnitřních prostor, jakož i venkovního atria.

Grafické řešení je jasné a přehledné, představen je i detail textilního pláště.

Bakalářská práce Samuela Nekoly nevznikala nikterak lehce, neboť se velmi dlouho hledal odpovídající koncept. Tato její finální podoba je výsledkem velmi energické až zarputilé snahy jejího autora o zvládnutí daného zadání v limitně krátkém časovém okamžiku. Navrhuji proto hodnocení:

velmi dobře - C

Otázky pro obhajobu:

Kavárna ve venkovním prostoru je bez hygienického zázemí? Jak funguje prosvětlovací systém na střeše objektu a jak se projevuje v interiéru?

V Liberci dne 14. 6. 2014

